

o teorii a že dovede v těchto směrech najít intimní styk se skutečným životem a jeho problémy hospodářskými a sociálními. V tomto směru zabýval se německý sjezd právníky otázkou jednotné kodifikace pracovního práva a to jak za účasti universitních profesorů tak právnických praktiků z oboru průmyslového a zabýval se také otázkou práva mezinárodního.

Druhý vědecký sjezd československých právníků vykonal jistě svůj úkol velmi dobře. Radost z práce v samostatném státě, snaha podati účastníkům co nejvíce a povzbuditi k další svědomité práci v oboru právních věd, byly vedoucími myšlenkami pořadatelů. Stav právníků snad po duchovenstvu nejčetnější ovládá skutečně celý náš veřejný život. Kodifikace právních zásad, jejich výklad a použití jest dílem právníků nejrůznějších oborů a proto jest pochopitelný zájem časopisů všech politických směrů o sjezd a jeho výsledky. Proto také právníci jsou povinni práci svoji přísněji kritizovati nežli snad tak činí stavy jiné. Z poznání chyb upravíme si cestu k práci dokonalejší a proto po ukončení druhého zdražlého sjezdu přejeme si s obětavým předsevzetím p. Drem Vážným v brzkou třetího, který by se zabýval některými palčivými otázkami jak z práva mezinárodního, tak ústavního, sociálního a národního hospodářství.

Notář Dr. EM. LISKA:

Dávky za úřední úkony ve věcech správních.

Dne 22. července 1925 bylo vydáno prováděcí nařízení ze dne 18. června 1925 čís. 163 Sb. z. a n. k zákonu ze dne 3. dubna 1925 čís. 53 Sb. z. a n. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních (dávkové řady).

K nařízení tomu připojeny jsou dávkové řady, jež obsahují jednak všeobecné sazby, jednak zvláštní sazby pro jednotlivá odvětví správní; pro obory, pro něž hořejším prováděcím nařízením dávkové řady vydány nebyly, budou vydány později.

Tyto dávky budou se ve věcech správních vybírat vedle státních kolkových poplatků a to za úřední úkony, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod.

V oboru ministerstva spravedlnosti byly zavedeny tyto dávky:

1. za advokátní a notářskou zkoušku v Čechách, na Moravě a ve Slezsku 400 Kč,
2. za osvědčení o tuzemském právu od 50 do 1000 Kč,
3. za osvědčení o právu platném v cizině k žádosti stran anebo k žádosti soudu v zájmu stran od 100 do 5000 Kč,
4. za vysvědčení o potvrzení vzájemnosti ve firemních věcech od 25 do 500 Kč,
5. za vyjádření vydaná k žádosti stran o zaručené vzájemnosti od 25 do 500 Kč,
6. za vyjádření o rozsahu exterritoriality od 25 do 500 Kč,
7. za ustanovení notářského substituta na žádost substituovaného notáře 50 Kč a
8. za ustanovení stálým znalcem nebo tlumočnickem od 50 do 1000 Kč.

Nás notáře budou zajímat z dávek těch hlavně dvě, totiž za notářskou zkoušku a za ustanovení notářského substituta na žádost substituovaného notáře.

Dávku první vyměří vrchní zemský soud v Praze

aneb v Brně, u něhož se notářská zkouška bude konati, dávku druhou sborový soud první stolice, který jest povolán náměstkem notáře ustanoviti.

Ježto se jedná v obou těchto případech o dávky s pevnou sazbou, musí býti zpravidla zaplaceny dříve, než se ukončí příslušný úřední úkon, tedy před termínem ke složení notářské zkoušky určeným, případně před ustanovením substituta.

Podle § 5. prováděcího nařízení mohou kandidáti notářství, není-li nebezpečí pro vymáhání dávky, k zaplacení jejímu povoleny býti lhůty proti placení 7% úroků z prodlení.

Kandidát notářství, který by bez zkrácení nutné výživy potřebné pro sebe a svou rodinu nemohl dávku za notářskou zkoušku zaplatiti, může na základě kolku prostého vysvědčení vydaného obecním úřadem žadatelova bydliště a příslušným okresním politickým úřadem potvrzeného, od dávky té býti osvobozen.

O žádosti té rozhodne vrchní zemský soud, který je příslušný k vyměření dávky.

Pokud se týče zaplacení obou hořejších dávek, vyžve soud k vyměření dávky příslušnou stranu, aby dávku do tří dnů zaplatila a přiloží jí k tomu účelu zvláštní vyplněný šekový vplatný lístek s obálkou svou adresou vyplněnou.

Strana zaplatí pak u poštovního úřadu vyměřenou dávku a odevzdá tam zároveň zmíněnou obálku, ve které pak poštovní úřad úřadu v adrese vyznačenému zašle čtvrtý díl vkladního listu, tak zvané »navěští« jako doklad o zaplacení dávky. Straně zůstane pak poštovním úřadem oddělená stvrzenka o zaplacení dávky.

V případech, kdy se jedná o rychlé vyřízení žádosti o ustanovení substituta, lze zaplatiti dávku u příslušného sborového soudu první stolice hotově na průkaz blokovým útržkem.

Ježto účinnost hořejšího prováděcího nařízení počala dnem vyhlášení, to jest 22. července t. r., bude třeba ve všech případech, kdy na žádost notářovu substitut po 21. červenci 1925 byl ustanoven, vybrati dávku dodatečně.

Ustanovení notářského substituta podléhá dávce 50 Kč jen tehdy, stalo-li se na žádost substituovaného notáře; nebyl-li však substitut ustanoven na žádost notářovu, nýbrž k návrhu notářské komory, na příklad notáři suspendovanému aneb pro notářství úmrtím uprázdněné a pod., pak ustanovení substituta hořejší dávce nepodléhá.

Účinnost hořejšího prováděcího nařízení pomine koncem roku 1926.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Likvidatoři společenstva jsou oprávněni rozvrhnouti schodek podle bilanční passivity mezi členy a požadovati od nich na vyrovnání jeho příplatek v mezích členského ručení bez zavedení soudního rozvrhového řízení a bez předchozího zpeněžení veškerého majetku družstevního.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 1. dubna 1925 Rv. I. 154/25. Zemský soud civ. v Praze Ck XIXa. 333/24.)

Důvody III. stolice:

Dovolatelka vytýká, že likvidatoři nejsou oprávněni doplatky požadovati dříve, než se zpeněží celý majetek družstva, ježto by jinak šlo nikoli o likvidaci, nýbrž o požadování příspěvků za tím účelem, aby zaplacený byly dluhy družstva, přičemž by jmění družstva zůstalo neztenceno. Na družstvo není